

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Haralda Stiffela a sudcov JUDr. Petra Hatalu, JUDr. Milana Lipovského, JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Pavla Tomana na neverejnom zasadnutí v Bratislave 5. októbra 2009 v trestnej veci obvineného **PhDr. J. T.** pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 5 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2T 4/05, o dovolaní, ktoré podal obvinený PhDr. J. T., zastúpený obhajcom JUDr. V. Š., advokátom v Bratislave, proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. júna 2008, sp. zn. 4 To 91/2006, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného PhDr. J. T. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave ako súdu prvého stupňa z 9. októbra 2006, sp. zn. 2T 4/05, obvinený PhDr. J. T. bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

ako predseda predstavenstva akciovej spoločnosti P. K. o.c.p., so sídlom v L. 5. apríla 2000 v Bratislave uzavrel s P. R. písomnú komisionársku zmluvu o obstaraní kúpy a predaja cenných papierov, na jej základe od neho bankovým prevodom 7. apríla 2000 prevzal finančnú čiastku 5 000 000 Sk, túto však nepoužil na dohodnutý účel, ale ju minul pre vlastnú potrebu, čím spôsobil P. R. škodu 5 000 000 Sk.

Krajský súd za to obvinenému uložil podľa § 248 ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody na 5 (päť) rokov a na jeho výkon tohto zaradil podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. do prvej

nápravno-výchovnej skupiny; podľa § 228 ods. 1 zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. por.) tomuto bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému P. R. sumu 5 000 000 Sk.

Najvyšší súd ako súd odvolací na základe odvolania obvineného proti rozsudku súdu prvého stupňa rozsudkom zo 17. júna 2008, sp. zn. 4 To 91/2006, podľa § 258 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu; sám vo veci rozhodujúc na podklade § 259 ods. 3 Tr. por. obvinenému uložil podľa § 248 ods. 5 Tr. zák., s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák., trest odňatia slobody na štyri roky, pričom podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. tohto na výkon uloženého trestu zaradil do prvej nápravno-výchovnej skupiny.

Obvinený 12. januára 2009 vlastným písomným podaním proti rozsudku Najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho podal dovolanie, opierajúc sa o jeho dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku.

Písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Bratislave 3. marca 2009 obvinený zastúpený už obhajcom sa vyjadril, že mení dôvod dovolania (resp. že uvedený dôvod dovolania berie späť) a podaný mimoriadny opravný prostriedok odôvodňuje ustanovením § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Krajský súd v Bratislave predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky toto relevantné dovolanie obvineného spolu s trestnými spismi dňa 13. mája 2009.

Základom takto podaného dovolania bolo tvrdenie obvineného, že boli porušené jeho procesné práva, keďže vyšetrovanie bolo vykonané v neprítomnosti, počas jeho psychiatrickej hospitalizácie, ďalej že obvinenému nebolo umožnené zvoliť si riadnym spôsobom obhajcu, že vyšetrovanie aj z tohto titulu nebolo skončené zákonným spôsobom a že nebol dostatočne zistený skutkový stav veci, lebo obvinený už počas vyšetrovania trpel závažnými psychickými poruchami.

Obvinený v dovolaní vyslovil pochybnosti o správnosti jednak jeho výsluchu v prípravnom konaní, resp. má pochybnosti o správnosti jeho upovedomenia o možnosti oboznámiť sa so spisom po skončení vyšetrovania.

Obvinený ďalej namietal, že mu bol ustanovený obhajca skôr, ako uplynula jemu určená lehota na zvolenie si obhajcu, čo považuje za porušenie svojho práva.

Celkový súhrn týchto okolností obvinený považuje za zásadné porušenie jeho práva na obhajobu, z čoho vychádza aj dôvod podaného dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Obvinený na tomto základe navrhol, aby Najvyšší súd vyslovil, že napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu bol v jeho neprospech porušený zákon v ustanovení § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo, aj v ustanoveniach § 33 a nasledujúcich Tr. por., aby napadnutý rozsudok a jemu predchádzajúci rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a prikázal Krajskému súdu v Bratislave vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné, že bolo podané oprávnenou osobou predpísaným spôsobom a že boli splnené jeho podmienky (§ 368 ods. 1, § 369 ods. 2 písm. b/, § 370, § 372 až § 374 Trestného poriadku). Na druhej strane však zistil, že neboli splnené jeho dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Obvineným uplatnený dôvod dovolania, teda že závažným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, z celého doterajšieho konania nie je preukázateľné. Okolnosti uvádzané obvineným v písomnom vyhotovení dovolania sú len hypotetické a nekorešpondujú s obsahom spisu. Obvinený počas prípravného konania mal zabezpečenú zákonným spôsobom svoju obhajobu (vo forme činnosti obhajcu) a ním uvádzané okolnosti nie je možné prijať ako relevantné. O tento dôvod by išlo napr. v prípade porušenia práva na obhajobu, ale zásadným spôsobom. Dovolací dôvod v tomto zmysle bude spravidla naplnený pri nerešpektovaní ustanovení Trestného poriadku o povinnej obhajobe, pri vykonávaní

procesných úkonov smerujúcich k vydaniu meritórneho rozhodnutia bez prítomnosti obhajcu a pod., čo sa v posudzovanom prípade nezistilo.

Najvyšší súd dospel k záveru, že počas prípravného konania príslušné orgány postupovali v súlade s procesnými predpismi a o právnej hodnote vtedy vykonaných procesných úkonov nie je možné mať pochybnosti zásadného charakteru.

Najvyšší súd ako súd dovolací jednak podľa § 385 ods. 1 Trestného poriadku je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené a jednak podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť.

Právo obvineného na obhajobu porušené nebolo a pokiaľ sa tento dovolaním domáha skúmania svojho duševného stavu, atakuje skutkové zistenia súdu prvého stupňa a súdu odvolacieho. Psychický stav páchatel'a (najmä vo vzťahu k jeho trestnej zodpovednosti) patrí medzi okolností, ktoré procesne príslušné súdy skúmajú a hodnotia. Touto námietkou obvineného v dovolaní vlastne bol uplatnený ďalší jeho dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku (formálne však neuvedený) a napokon skúmaniu tejto otázky bráni už uvedené ustanovenie tohto zákonného ustanovenia.

Tvrdenia uvedené v dovolaní o zásadnom porušení práva na obhajobu sú teda nereálne, a preto nie je možné prijať obvineným uvádzaný dôvod tohto mimoriadneho opravného prostriedku podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. Vo svojej podstate nepriamym, resp. skrytým spôsobom je dovolaním namietaný zistený skutkový stav, ktorý však v súčasnom štádiu konania nie je možné skúmať a meniť (§ 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku), pričom sa osobitne poukazuje na už uvedené ustanovenie § 385 ods. 1 Trestného poriadku.

Najvyšší súd ako súd dovolací teda dospel k jednoznačnému záveru, že je evidentné nesplnenie dôvodov dovolania podľa § 371 Trestného poriadku, osobitne v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, a preto na neverejnom zasadnutí tento mimoriadny opravný prostriedok podaný obvineným PhDr. J. T. podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol.

Z týchto dôvodov potom nemohol akceptovať návrh obvineného z 8. júla 2009 na prerušenie výkonu trestu.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 5. októbra 2009

JUDr. Harald Stiffel
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Milan Lipovský

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová